

Sygn. akt I CSK 47/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku A. R.
przy uczestnictwie G. R. , Krajowej Szkoły [...]
w K. o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2017 r.,
na skutek skarg kasacyjnych wnioskodawczyni i uczestniczki G. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 22 czerwca 2016 r., sygn. akt IV Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. R. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 22 czerwca 2016 r., w którym oddalono jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 27 stycznia 2015 r. Oddalono także apelację uczestniczki postępowania G. R.. Sąd Rejonowy oddalił wniosek wnioskodawczyni o zasiedzenie działki gruntu określonej we wniosku.

W skardze kasacyjnej uczestniczki postępowania G. R. podnoszono zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, uczestniczka stwierdziła, że skarga jest oczywiście uzasadniona, bo wydane orzeczenie narusza art. 695 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lipca 1990 r. w zw. z art. L ustawy - przepisy wprowadzające kodeks cywilny. Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni A. R. podnoszono zarzuty naruszenia prawa materialnego (pkt 1-4 skargi). W końcowej części skargi w prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazywano na konieczność rozważenia dwóch kwestii prawnych, określonych w pkt 1, 2 (s. 8 skargi). Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treści skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania G. R. oraz zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona.

Sąd Okręgowy właściwie ustalił, że w rozpoznawanej sprawie doszło do przedłużenia umowy dzierżawy pomiędzy Skarbem Państwa a mężem wnioskodawczyni A. R. i to zgodnie z postanowieniem art. 674 k.c. w zw. z art. 694 k.c. Używanie przedmiotu najmu (dzierżawy) przez najemcę (dzierżawcę) po

upływie terminu oznaczonego w umowie albo w wypowiedzeniu, poczytuje się w razie wątpliwości jako przedłużenie najmu (dzierżawy) na czas nieoznaczony (art. 694 k.c.). Chodzi tu, oczywiście, o przepisy iuris dispositivi. Jeżeli sądy meriti ustaliły dalsze używanie przedmiotu dzierżawy przez dotychczasowego dzierżawcę i fakt zgody wydzierżawiającego, ujawniającej się w jego zachowaniu, to wniosek o przedłużeniu okresu trwania stosunku dzierżawy należy uznać za uzasadniony (s. 6-7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Co więcej, w listopadzie 2002 r. wydzierżawiający złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy dzierżawy. Stanowisko skarżącej uczestniczki, wyrażone w prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania o wygaśnięciu umowy najmu zawartej w maju 1963 r. w 1979 r. nie znajduje się potwierdzenia, w ustaleniach faktycznych, dokonanych przez Sądy meriti.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej uczestniczki - G. R. do rozpoznania.

W ocenie Sądu Najwyższego, nie istniała także potrzeba rozstrzygnięcia zagadnień prawnych przedstawionych w skardze kasacyjnej wnioskodawczynie postępowania. Przepisy dotyczące umowy najmu mogły mieć odpowiednie zastosowanie do umowy dzierżawy, także w zakresie postanowień dotyczących przedłużenia umowy dzierżawy. Jednocześnie sam fakt przedłużenia konkludentnego umowy dzierżawy, jak wskazano wcześniej, wynika z ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy meriti.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania także skargi kasacyjnej wnioskodawczynie A. R..

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c.